

Hans-Peter Schwabe **Vera historio el la 50-aj jaroj**

*Fonto: Bergedorfer Bissanzeiger Nr. 53 (12/2019, p. 33)
Esperantigis Klaus Friese*

Ni estis ĉirkaŭ ok ĝis naŭ jaroj aĝaj, kompreneble el la Töpfertwiete¹. Tiu strato kondukis de la Sachsentor² ĝis Brookdeich³. Tie kompreneble ankaŭ troviĝis la Brookwetter⁴ kaj tie estas nia celata areo.

Mi kreskis en n-ro 19. Nia najbaro estis Paul Ramdor kun sia nutraĵvendejo. Tre konata nomo.

Kaj kompreneble en tiu fama strato ankaŭ s-ro Kruggel havas sian butikon por materialoj, kiujn oni bezonas por fiŝkaptado. Ekzakte je la alia flanko de ni komenciĝis la imperio de la firmao Möbel Marks. Tie estis la enira pordo kaj antaŭe estis la metiejo por mebloj. Malgrandaj mebloj tiam estis transportitaj for per skota ĉaro.

Io, kio tre gravas, estas la Wetter⁵. Iam mi enuigite promenas trans la strato kaj subite vidas ke estis granda homamaso sur la ponto al la Brookdeich. La infanoj de la najbarejo evidente eltrovis ion kio ankaŭ vekis mian scivolon. Do ek al la loko!

Mi tuj ricevis la necesajn informojn. Tie – tie – tie antaŭ la akvobaraĵo naĝis karmo. Kaj kia giganto! Do, kion fari nun? La ideoj preskaŭ eksplodis en la kapo.

Retkaptilon neniu havas. Ankaŭ ne parolu pri reto. Nu, ja, tiam ni mem devas fari ion. Kiu kunlaboras? Kiel ĉiam en tiaj malfacilaj situacioj: NENIU.

Tial estis mi, kiu saltis super la balustradon al la korto de Töpferhof⁶ n-ro 11. Supre staris miaj tiel nomataj adorantoj, ĉar ili sciis, ke nun devas okazi io. Estis somero. Do, for kun la ŝuoj kaj ŝtrumpoj. Ni kiel knaboj ja ĉiuj portas mallongajn pantalonojn.

Do, unue malsekigi la piedojn kaj per la okuloj kontroli la grundon, ĉu tie estas iuj pintaj ŝtonoj aŭ ladskatoloj. Ja, ankaŭ tiutempe la homoj ofte tre facile forigis la rubaĵon. Kaj por esti sekura ankaŭ gravis atenti la ĉinan lankruran krabon, ĉar tiuj bestoj ja estis ĉie.

Mi kuraĝis kaj mi faris. Malrapide mi unue palpserĉis la grundon por trovi ajnajn akrajn objektojn. Ne estis problemoj. Kaj nun estis la starto. Malrapide mi ŝtelproksimiĝis. Tiam mi kaptis ĝin. Vere, la karmo estis iomete lama, tamen ankoraŭ tro rapide por miaj manoj. Tial sekvis nova atako. Sed estis la sama situacio. Kion mi povas diri. Ĝi estis tre, tre glitiga. Do, denove.

Supre, sur la ponto ĉiuj kompreneble estis ekscitita ĉu mi vere sukcese kaptus la karpon per miaj manoj. Tial mi provis denove kaj denove. Sed ĉiam ĝi forglitis de mi. Mi riskis mallongan vidon al la ponto sed tie ĉie estis for.

Anstataŭe staris tie viro en malhelblua mantelo, sur la manikoj unu aŭ du strikoj kaj surkape polic-ĉako. Li prezentis al mi sian montrofigron, kiu signifis ‚Iru ĉi tien!‘. Simple dirite, li estis policisto. Nu, estis malfacila afero simple forkuri. Mi estis bona forkuranto. Sed mi timis ke iu certe perfidus min. Verŝajne pli bone estus, simple obei.

Tuj kapto en la kolo. Kaj la alia mano firme tenis la ĉemizon kaj la puloveron. ‚Vi en viaj junaj estas implikita en ŝtelĉasado de fiŝoj!‘, li diris en rigida oficiala lingvo. Tio havis sian efikon. Li volis kunporti min al la policejo en la Wentorfer StraÙe⁷. Denunco pro ŝtelĉadado. Ho, Dio mia, ho ve!

‚Kie vi loĝas?‘ Severaj vortoj.

Timo estis en mia kolo.

‚Ti antaŭe, ĉe la angulo. N-ro 19.‘

‚Bone, ni unue iru tien.‘

Kaj tiel mi en miaj junaj jaroj estis forportita tra la Töpfertwiete. Dekstre kaj maldekstre singardeme moviĝis la kurtenoj. Kie tie nur observis min?

Ni alvenis je n-ro 19. Ek al la ŝtuparo kaj mia gardisto de ordo premis la sonorilon. Mia patrino kompreneble estis tie kaj malfermis la pordon. La gardanto de la leĝo parolis ion de ŝtelĉasado kaj ‚Batŝ, batŝ‘ klakas la unuaj vangofrapoj de Panjo. La gardanto de la leĝo ŝajne estis

tre impresita pro tia ago. Kaj post mi tiel ricevis ĉiujn insultojn de la mondo, li verŝajne kompatis min. Kaj li ne plu insistis pri raportado. Li nur lasis min al mia sorto.

Tio, kio poste okazis, estis simple terura. Mi ne volas priskribi tion. La pli maljunaj legantoj scias, pri kio temas. Krome mi devis resti en ĉambra enfermo. Kaj mi eĉ memoras la vortojn ‚eduka hejmo‘.

Jes, tiel estis la situacio – TIUTEMPE -

- 1-3, 6-7 stratoj en Bergedorf
- 1 Töpfertwiete
- 2 Sachsentor
- 3 Brookdeich
- 4 Brookwetter - malgranda rivereto kiu kuras apud la strato Brookdeich
- 5 Wetter – mallongigo por 4
- 6 Töpferhof
- 7 Wentorfer Straße

Bergedorf estas urboparto de Hamburg kaj situas en la sudoriento de Hamburg.

En la 50-aj jaroj ankoraŭ ne ekzistis la Bergedorfer Straße.

Mapo de OpenStreepMap